

og hvor en ved fortoldningen rettidigt fremsat begæring ville være blevet imødekommet.

Også her drejer det sig om at aflevere penge, som statskassen reelt ikke har krav på at indkassere og derfor ikke har moralsk ret til at beholde. I denne forbindelse må det være nok at operere med en så kort forældelsesfrist som 3 måneder, og der er ingen grund til yderligere at gardere statskassen med et straffesurrogat på 250 kr.

Vi foreslår derfor, at fradraget på 250 kr. bortfalder eller i det mindste nedsættes til 100 kr.

Ad § 103

Et af grundprincipperne i forslaget er godsregistreringen af importerede varer og den derefter tilladte opbevaring hos varemodtageren, indtil afgiftsbeløbenes størrelse er blevet meddelt denne. Toldvæsenets intention i spørgsmålet om lokaler til foretagelse af registreringen er, at det ikke skal være de nuværende toldoplugssteder, idet en del heraf skal ombygges bl. a. til kontorer. (En nærmere omtale om registrering findes i „bemærkninger til lovudkastet“, betænkningens side 36-38, samt i udkast til bekendtgørelse om toldbehandling, betænkningens side 75-78).

Forslaget til § 103 udtaler derfor (forsigtigt), at „toldvæsenet kan træffe aftale med havne, fragtcentraler o. lign. om at stille fornødne indretninger til rådighed for registrering (godsregistrering) af indførte varer m. v.“

Efter det hidtil fremkomne er sigtet imidlertid, at toldvæsenet *dels* vil betragte etablering og administration af *samtlig*e registreringssteder som sig principielt uvedkommende; *dels* i et vist omfang vil afvise benyttelse af de eksisterende toldpakhus og vejerboder til registreringsformål.

Der er således tale om en fuldstændig omlægning af en gennem århundreder fulgt praksis, hvorefter det betragtedes som en statsopgave at tilvejebringe de „indretninger“, som toldvæsenet havde brug for til løsning af de opgaver, statsmagten pålagde det i statskassens fiskale interesse.

Rent bortset fra det principielt betænelige i at lade en traditionel statsopgave overgå på ikke-statslige hænder med mulig-

hed for konflikt mellem de offentlige og private interesser bør det overvejes, om det er hensigtsmæssigt at skabe nye „indretninger“ i anledning af den foreslåede godsregistrering.

For det første forekommer det noget harsarderet at forcere en nyordning, som måske indenfor kortere tid skal omlægges. Det europæiske Fællesmarked opererer med toldsystemer, som på væsentlige punkter adskiller sig fra det foreslåede danske. Sandsynligvis er den nye danske ordning for store deles vedkommende mere avanceret i liberalitet end fællesmarkedsländenes, men det er næppe troligt, at disse lande skulle nå lige så vidt, inden de forestående forhandlinger om udvidelse af markedet har ført til et resultat. Altså vil vi i tilfælde af et positivt udfald skulle „gå tilbage“ i forhold til den foreslåede toldreform, idet harmonisering af toldsystemer utvivlsomt vil være nødvendig. Dette må i sig selv mane til varsomhed med at kræve nye, omfattende anlæg, der kan vise sig formålsløse.

For det andet må målsætningen for en reform vel være at tilvejebringe en ordning, som *samfundsøkonomisk* sparer uproduktive udgifter, som *erhvervsøkonomisk* sikrer varemodtagerne hurtig, billig og længst mulig ubrudt transport for at undgå driftstab, rentetab og for høje forsikringspræmier, og som samtidig *toldforvaltningsmæssigt* giver tilstrækkelige kontrolmuligheder.

Efter det hidtil oplyste skal toldvæsenets kontrol i forbindelse med registreringen være *fysisk* og dernæst så omfattende, at der haves fuldstændig sikkerhed for godsets identifikation. Da det i registreringsomgangen kun drejer sig om en kollikontrol, vil det altså sige, at pakstykkernes antal, mærke og tilforladelige udseende skal kontrolleres. For hele skibsladninger, banevognladninger og billæs af ensartede varer tænkes fysisk kontrol undværlig, således at denne kun skal omfatte *stykgodssendinger* (samlegods). Skal der være fuld kontrol af disse, må ved blandet gods hver skibs- eller banecontainer og hver samlevojn med bane eller bil udlosses ved registreringen.

Såfremt de registreringssteder, som agtes etableret, ikke har tilstrækkelig store, tilstødende lagerlokaler, må hvert pakstykke læsses påny og føres bort fra registrerings-